

[Ebba Strange.]

hele vort retssystem, specielt af sociale grunde, fordi det er vores erfaring her i landet, at der er en meget nøje sammenhæng mellem social nød og kriminalitet, i hvert fald det man dømmes for, men vi har aldrig modsat os, at man skulle kunne straffe for virkelig grove berigelsesforbrydelser; vi har bare svært ved at tro, det kan ske.

Vi vil derfor deltage positivt i udvalgsarbejdet og se, om vi derigennem kan få ryddet vore betænkeligheder til side. Vi forbeholder os vores endelige stillingtagen til efter udvalgsarbejdet.

Inge Krogh (KrF):

I det foreliggende forslag er jeg specielt faldet over § 16, som jeg er blevet noget betænkelig ved. Der står i lovforslaget, at befinder gerningsmanden sig i en tilstand af forbigående sindslidelse på grund af indtagelse af alkohol eller andet rusmiddel, kan straf dog pålægges, når særlige omstændigheder taler for det.

Jeg synes, det er en meget stærk svækkelse i forhold til det, der står i den nugældende lov, hvor der står: beruselse udelukker ikke anvendelse af straf, medmindre gerningsmanden handler uden bevidsthed, og jeg vil meget gerne have, enten at justitsministeren udtaler sig om dette, eller at vi behandler det i udvalget. Når en person er sindssyg eller åndssvag, er det naturligt, at vedkommende ikke skal straffes, men meget ofte kommer der sanktioner i form af, at den pågældende bliver dømt til åndssvageforsorg eller til ophold på statshospital. Det er en passus, som vækker megen uro hos patienter på statshospitaler, som er der frivilligt, at de skal være sammen med nogen, der er blevet dømt til det. De tænker måske ikke så meget på personen, men det, at det har stået i avisen. På samme måde er det med pårørende til åndssvage: de synes, det er forfærdeligt, at deres børn skal være sammen med nogen, der er blevet dømt til at være under åndssvageforsorgen; man taler altid om, at åndssvageforsorgen er frivillig. Der er altså en ting dér, som man egentlig burde se på, og som også den foregående taler talte om; det er sådan på åndssvageinstitutioner nu, at langt de fleste, som befinder sig dér, er dybt åndssvage, medens de, der bliver dømt dertil, som regel er klienter, der

kun er åndssvage i meget ringe grad eller måske ligger på grænsen til at være sinke; de passer meget dårligt til miljøet.

Jeg vil lige indskyde, at jeg er engang kommet med et forslag om at undgå dette, men det kommer ikke denne sag ved lige i øjeblikket.

Angående udvidelsen af strafferammen ser vi med sympati på, at den udvides til 10 år. Når man følger pressen, kan man se, hvordan narkoforbrydelserne er i stadig stigning; det er kolossale mængder, der konfiskeres af stof, og man kan egentlig dårligt tænke sig, at det er ting, der skal bruges her i landet. Vi er altså blevet en transitstation her i København, og derfor mener jeg, det er nødvendigt med strengere straffe.

Det er blevet sagt, at så rammer man også dem, der er narkotikamisbrugere, og som altså er ude i en frygtelig situation, men det tror jeg ikke man gør. Bliver man først selv stofmisbruger, tror jeg ikke, man er i stand til at udføre de helt store forbrydelser, så bliver det mere småkriminalitet. Jeg tror ikke, man kommer til at ramme de forkerte på denne måde.

Hanne Reintoft (DKP):

Der er visse dele af dette lovforslag, som vi uden betænkelighed kan tilslutte os, bl. a. ratifikationen af FN-konventionen.

Andre ting har vi før gjort opmærksom på at vi er svært betænkelige ved. Jeg er ganske enig med de ordførere, der har fremhævet, at sanktionerne over for psykisk abnorme meget tit er uhensigtsmæssige; samtidig ved vi godt, at det er uhensigtsmæssigt, hvis vi vil resocialisere dem inden for selve kriminalforsorgen. Jeg ser meget gerne, at vi i udvalget tager en debat om hele dette resocialiseringsprogram, som jo faktisk ikke fungerer nogen af stederne, hverken ude i det sociale område eller i kriminalforsorgen, hvor vi jo har haft en række menneskelige og sociale nederlag og fallitter, som vel nok gjorde en gennemgribende debat om hele området nødvendig.

Med hensyn til at udvide strafferammen for grov narkotikakriminalitet kan jeg kun sige, hvad jeg har gjort før, at vi finder det rimeligt, at man straffer hårdt, når der er tale om grov narkotikakriminalitet; men sammenholder man det f. eks. med dette tings forhold til bagmandslovgivningen og